

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI u prvom stepenu preko EULEX sudije ROSITZA BUZOVA u građanskoj parnici tužioca FK iz Prištine, koga zastupa advokat NH iz Prištine, protiv tuženog PS, prethodno iz Prištine, trenutno nastanjen u Novom Sadu, Republika Srbija, za utvrđivanje prava vlasništva, poništenje odluke o dodeli stana i kupoprodajnog ugovora, u skladu sa članom 142, stav 5, član 387, stav 1, tačka w), član 391, tačka d) i g) Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku, izmenjen i dopunjen Zakonom br. 04/L-118 (u daljem tekstu „ZPP“), dana 26. februara 2013. god. izdaje sledeće

REŠENJE

Tužba podneta od strane tužioca FK iz Prištine, koga zastupa advokat NH iz Prištine, protiv tuženog PS, prethodno iz Prištine, sada nastanjen u Novom Sadu, Republika Srbija, za utvrđivanje vlasništva nad stanom u Prištini, “Dardania” su-9, l-1, 9 sprat, br. 35, za poništenje odluke o dodeli stana i ugovora za kupovinu stana od tuženog **ODBACUJE se kao NEPRIHVATLJIVA** u skladu sa članom 102, stav 3, prva rečenica ZPP, članom 78, stav 4 *in fine* ZPP, članom 253, stav 5 ZPP u vezi sa članom 6.6. Administrativnog naređenja br. 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o ujednačavanju sudskih taksi, i članom 166, stav 2 ZPP u vezi sa članom 2.7 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 o ustanovljavanju uprave za stambena i imovinska pitanja i komisije za imovinska potraživanja.

OBRAZLOŽENJE

I. ISTORIJAT POSTUPKA

1. Dana 20. decembra 2006. god., FK je podneo tužbu Opštinskom sudu u Prištini protiv PS navodeći da kao radnik OPPB “Elektroekonomia e Kosoves” sada “KOSOVO KOSOVSKA ENERGETSKA KORPORACIJA”, MS “Kosovo” Bardh odlukom br. 2092, od 18. septembra 1989. god. dodeljen mu je stan u Prištini, “Dardania” SU-9, L-1, IX sprat, br. 35. On nije mogao da uđe u posed stana pošto je stan u to vreme i dalje bio u toku izgradnje. U međuvremenu, odlukom br. 3432, od 16. novembra 1990. god. Privremeni organ preduzeća je prekinuo njegov radni odnos. On se žalio na razrešenje kao diskriminatorско i protivzakonito pred Sudom udruženog rada u Prištini. U 1993. god., stan je dodeljen srpskom radniku PS a zatim se prodao njemu. Ova odluka o dodeli je bila protivzakonita, u suprotnosti sa normativnim aktima preduzeća. Prema tome, kupoprodajni ugovor na osnovu toga je pravno neosnovan. Petitum je da sud potvrdi da je tužilac vlasnik stana, da poništi odluku o dodeli stana i kupoprodajni ugovor tužene strane.

REŠENJE OSNOVNOG SUDA U PRIŠTINI P.NR.2724/2006, 26.02.2013

2. Tužba je upisana za rešavanje pod C.br. 2724/2006 Opštinskog suda u Prištini. U narednih šest godina, nijedna proceduralna radnja nije preduzeta, *inter alia*, tužba nije bila ispravljena, dovršena ili dopunjena od strane tužioca.

II. NADLEŽNOST OSNOVNOG SUDA U PRIŠTINI

3. Prvostepena građanska parnica je izabrana na osnovu člana 5, stav 1, tačka c) Zakona br. 03/L-053 o nadležnosti, odabiru i raspodeli sudskih predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu ("Zakon br. 03/L-053 o nadležnostima"). (Službeni glasnik Republike Kosovo br. 27/2008) i člana 3, stav 1 Uputstva o odabiru i raspodeli predmeta EULEX sudijama u građanskim parnicama, koje je usvojila 21. Skupština EULEX-a na dan 11. decembra 2012. god. („Uputstva“) rešenjem ref.br. ED/EJU/MJU/0013/cd/12, izdato 1. novembra 2012. god. od strane delegata predsednika Skupštine EULEX sudija po odluci ref.br.2012.OPEJ.0064-0001 od 30. oktobra 2012. god. Nakon što je postupak preuzimanja sproveden, kao što je predviđeno članom 5, stav 7, prva rečenica Zakona br. 03/L-053 o nadležnostima i članom 3, stav 6, Uputstva, rešenjem ref.br. 2012. OPEJ.0142-001 zamenika predsednika Skupštine EULEX sudija, od 26. decembra 2012. god., u skladu sa članom 5, stav 7, druga rečenica Zakona br. 03/L-053 o nadležnostima i članom 3, stav 8 Uputstva, predmet je raspodeljen EULEX sudiji za građanske parnice u Mobilnoj jedinici na nivou Osnovnog suda, koji treba da bude određen u skladu sa članom 4, stav 2, prva rečenica i stavom 4 Uputstva.

4. Na osnovu prelazne odredbe člana 39, stav 2 Zakona br. 03/L-199 o sudovima (Službeni glasnik Republike Kosovo Br. 49/11), ova prvostepena građanska parnica Opštinskog suda u Prištini kao nedovršena dana 1. januara 2013. god., nakon ovog datuma, smatra se kao predmet Osnovnog suda u Prištini.

III. FORMALNI I PROCEDURALNI NEDOSTACI TUŽBE

5. Nakon početnog ispitivanja tužbe, identifikovani su njeni nedostaci i kao što je predviđeno članom 390 ZPP, tužilac je rešenjem P.br.2724/2006 Osnovnog suda u Prištini, od 15. januara 2013. god. bio dužan da ih ukloni.

6. S obzirom da tužba ne sadrži *stalno ili privremeno boravište* tužioca, u skladu sa članom 253, stav 1, tačka f) u vezi sa članom 99, stav 2, druga rečenica ZPP, drugi je naložen da dopuni tužbu sa podacima njegovog prebivališta, shodno članu 102, stav 1 ZPP.

7. Pošto suprotno članu 253, stav 1, tačka d) ZPP, *vrednost spora* nije naznačena, traženo je od tužioca da utvrdi vrednost, u skladu sa članom 102, stav 1 u vezi sa članom 30, stav 1 i članom 32 ZPP.

8. Tužbe spojene u ovom predmetu nisu *pravilno individualizovane po njihovom činjeničnom i pravnom osnovu*, prema članu 253, stav 1, tačka b) i e) u vezi sa članom 99, stav 2, prva rečenica ZPP, u meri u kojoj je potrebno za njihovo pravilno presuđivanje, prema članu 2, stav 1 ZPP. *Kao prvo*, tužba za utvrđivanje vlasništva

nad spornim stanom je podneta bez ikakvog navodnog osnova za sticanje stana od strane FK, od navedenih članom 20 Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa (Službeni glasnik SFRJ br. 6/80) - samim zakonom, pravna transakcija, nasljedstvo, odluka javnog organa ili na način i pod uslovima utvrđenim posebnim zakonom. *Kao drugo*, poništenje odluke o dodeli spornog stana PS, tvrdi se a da nije naveden broj, datum i/ili izdavač, niti se konkretno poziva na razloge nezakonitosti. *Kao treće*, osporeni ugovor nije opisan po stranama, broju, datumu ili nekoj drugoj kategoriji u tužbi, što takođe ne uspeva da konkretizuje vrstu njegove navodne nezakonitosti, osnova i naknade koja se traži. *Kao četvrto*, nije tužilac nije naveo pravni osnov nijedne od spojenih tužbi u ovom predmetu, kao što je predviđeno članom 253, stav 1, tačka e) ZPP, te nije bilo predloženih dokaza da ih dokaže, iako to zahteva član 253, stav 1, tačka c) i član 99, stav 3 ZPP. Da bi ispunili ove nedostajuće potrebne uslove tužbe, tužilac je upućen da navede činjenice koje se odnose na sticanje prava svojine nad spornim stanom, broj, datum, izdavača osporene odluke o dodeli stana u ime PS, sa razlozima za njenu nezakonitost, broj, datum i strane osporenog kupoprodajnog ugovora, sa osnovama za njenu nezakonitost, dokaze da dokaže navodne činjenice, i da precizira tužbeni zahtev po pravnim lekovima traženim protiv ovih odluka i ugovora, koja odgovora prizvanim osnovama invalidnosti, u skladu sa članom 102, stav 1 u vezi sa članom 253, stav 1, tačke a), b), c), e) i f) i članom 99, stav 2 ZPP.

9. Suprotno članu 253, stav 4 ZPP, tužba je podneta bez priložene potvrde za uplatu sudskih taksi, iako je isplata sudskih taksi neophodna u trenutku podnošenja. Član 5.1. Administrativnog naređenja br. 2008/2002 Sudskog saveta Kosovo o ujednačavanju sudskih taksi, izmenjeno i dopunjeno odlukom SSK br. 20/2012 od 9. marta 2012. god. i br. 37/2012 od 23. marta 2012. god. ("Administrativno naređenje SSK br. 200/2002"). Iz tog razloga, tužiocu je dato obaveštenje iz člana 252, stav 5 ZPP i člana 6.4. Administrativnog naređenja SSK br. 2008/2002 da plati sudske takse u iznosu utvrđenim po tarifi, shodno članu 10 Administrativnog naređenja SSK br. 2008/2002 sa upozorenjem za pravne posledice neplaćanja, predviđene članom 253, stav 5 ZPP i članom 6.6. Administrativnog naređenja SSK br. 2008/2002.

10. Kako je navedeno u rešenju P.br.2724/2006 Osnovnog suda u Prištini, od 15. januara 2013. god. (tačka 7. Obrazloženja) u pogledu predmetne stvari slučaja, ne može se rešiti sa učešćem PS samo u svojstvu tuženog. On nema pasivnu legitimaciju u drugoj tužbi za poništenje odluke o dodeli koja je izdata u njegovo ime, koja treba biti odlučena u odnosu na javnu ustanovu- njegovog izdavača ili njegovog trenutnog pravnog naslednika, imajući opštu proceduralnu sposobnost da bude stranka u predmetu prema članu 73, stav 1 ZPP. Što se tiče treće tužbe za poništenje kupoprodajnog ugovora, priroda pravnog odnosa je takva da se spor može rešiti samo na isti način u odnosu na dve ugovorne strane koje su ga zaključile. Dakle, prodavac spornog stana ili njegov pravni naslednik takođe treba biti tužena strana u predmetu zajedno sa PS kao kupca u jedinstvenom super-ničarstvu iz člana 269, stav 1 ZPP. Pošto PS nije legitimisan da bude jedina tužena strana u predmetu, kako bi se ispravila ova greška pravilno u skladu sa članom 78, stav 1 ZPP, rešenjem P.br.2724/2006

REŠENJE OSNOVNOG SUDA U PRIŠTINI P.NR.2724/2006, 26.02.2013

Osnovnog suda u Prištini, od 15. januara 2013. god. (tačka III) tužilac je upućen da koriguje tužbu proširujući svoj subjektivni obim izdavaocu osporene odluke o dodeli, i prodavcu osporenog kupoprodajnog ugovora ili njihovom trenutnom pravnom nasledniku, tako da će se postupak nastaviti sa učešćem svih tuženih strana koji, pod uslovima jedinstvenog suparničarstva, iz člana 269, stav 1 ZPP samo zajedno mogu biti stranka u sporu sa ovim predmetom.

11. Tužba je podneta sudu 20. decembra 2006. god. sa uvodnim delom po kome FK zastupa advokat NH iz Prištine, Ulpiana, trg Deshmoret e Kombit, br. 72/A-2. Na taj način, samom tužbom, tužilac je lično u pisanom obliku ovlastio ovog advokata da ga zastupa u ovom predmetu, u skladu sa članom 97, stav 1 Zakona o parničnom postupku (Službeni glasnik SFRJ br. 4/77, 36/80, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91 i Službeni glasnik SRJ br. 27/92, 31/93, 24/94, i 12/98) (ZPP 1977). Opšte odobreno, koje nije precizirano u detalje, ovo ovlašćenje je primenljivo za sve radnje u postupku, kao što je predviđeno članom 95, stav 1 ZPP 1977. Njena valjanost i obim nije pogođena stupanjem na snagu novog ZKP - njegov član 533, stav 1 navodi da će sudski postupak u toku u prvom stepenu nastaviti u skladu sa odredbama novog zakona, bez retroaktivnosti proceduralnih radnji preuzete pre njegovog stupanja na snagu. Pored toga, član 92, stav 1 ZPP koji sada propisuje pismeni oblik za valjanost proceduralnog ovlašćenja je identičan sa članom 97, stav 1 ZPP 1977, dok član 90, stav 2 ZPP koji definiše njegov obim reprodukuje član 95, stav 1 ZPP 1977. Iz svih ovih razloga, kopija rešenja C.br.2724/2006 Osnovnog suda u Prištini od 15. januara 2013. god. je uručena tužiocu FK dana 21. januara 2013. god. preko advokata NH, kao što je predviđeno članom 107, stav 1, članom 110, stav 1 i članom 118, stav 1, prva rečenica ZPP. Pošto je izdata na engleskom jeziku kao službeni jezik suda - član 17 Zakona br. 03/L-053 o nadležnostima, rešenje je uručeno sa prevodom na albanski, u skladu sa članom 14 Zakona br. 02/L-37 o upotrebi jezika. Potvrda o prijemu je uredno potpisana od strane primaoca i isporučiooca - član 121, stav 1, prva rečenica ZPP, dok je datum - 21. januar 2013. god. naznačen od strane primaoca u svom rukopisu - Član 121, stav 1, druga rečenica ZPP.

12. Pošto je dostavljanje rešenja C.br.2724/06 Osnovnog suda u Prištini od 15. januara 2013. god. sprovedeno 21. januara 2013. god., ovaj datum je početni trenutak vremenskog perioda od 3 dana, prema članu 102, stav 1 ZPP, i članu 78, stav 3 ZPP za korigovanje tužbe propisane tačkama I- III izreke. Obračunavanje prema pravilu člana 126, stav 2 ZPP, od sledećeg dana kada je događaj započeo, taj period je istekao 24. januara 2013. god. (četvrtak) bez odlaganja iz člana 126, stav 5 ZPP do sledećeg dana ili produženja iz člana 125, stav 2 ZPP po zahtevu strane. Nije bilo upućenih podnesaka u ovom predmetu od strane tužioaca ili u njegovo ime do isteka roka 23. januara 2013. god.

13. Dana 20. februara 2013. god., posebno punomoćje od 19. februara 2013. god. je podneto u predmetu potpisano od strane FK u ime advokata NH iz Prištine za zastupanje u P.br.2724/2006 Osnovnog suda u Prištini, opšteg obima uključujući sve

REŠENJE OSNOVNOG SUDA U PRIŠTINI P.NR.2724/2006, 26.02.2013

proceduralne radnje iz člana 90, stav 2 i 3 ZPP. Dana 22. februara 2013. god. kopija rešenja P.br.2724/2006 Osnovnog suda u Prištini, od 15. januara 2013. god. sa prevodom na albanski, uručena je ponovno advokatu NH, *nakon njegovog novog ovlašćenja* od 19. februara 2013. god. u saglasnosti sa članom 107, stav 1 i članom 110, stav 1, prva rečenica ZPP. Drugo uručenje je naloženo da bi se garantovala proceduralna prava stranke i da neutrališe sve rizike za njihovo ostvarivanje. Uredno je izvršeno i verifikovano. Računajući od dana drugog uručenja – 22. februara 2013. god., vremenski rok od tri dana, koji je dat rešenjem P.br.2724/2006 Osnovnog suda u Prištini, od 15. januara 2013. god. (tačka I – III) u skladu sa članom 102, stav 1 ZPP i članom 78, stav 3 ZPP, istekao je 25. februara 2013. god. ponovo bez otklanjanja nedostataka u tužbi shodno članu 390 ZPP.

IV. OSNOV ZA ODBACIVANJE TUŽBE PREMA ČLANU 391, TAČKA G) ZPP

14. Tužba ne sadrži sve potrebne uslove obavezne za njen sadržaj, u skladu sa članom 253, stav 1 i član 99, stav, prva rečenica i stav 3 ZPP. Njihov nedostatak čine je zvanično neurednom, nečitkom za rešavanje od strane suda suprotno zahtevu iz člana 99, stav 2, druga rečenica ZPP, izuzev ako se retroaktivno koriguje i dopuni u skladu sa članom 102, stav 2 ZPP. U tom cilju, tužilac je rešenjem P.br.2724/2006 Osnovnog suda u Prištini, od 15. januara 2013. god. (tačka I) upućen o potrebnim korekcijama i dopunama tužbe, i propisan mu je rok od 3 dana da ih izvrši u skladu sa članom 102, stav 1 ZPP. Međutim, nijedan podnesak nije dostavljen sudu za korigovanje tužbe u propisanom roku. Nekorigovanje i nedopunjavanje tužbe u roku iz člana 102, stav 1 ZPP je izjednačen, članom 102, stav 3, prva rečenica ZPP povlačenjem tužbe koji je prvi osnov za obustavljanje postupka, u skladu sa članom 387, stav 1, tačka t) ZOO.

15. Potvrda o plaćenju sudskoj taksi nije priložena uz tužbu u predmetu, suprotno članu 253, stav 4 ZPP, članu 3.1., članu 4.4. i članu 6.1. Administrativnog naređenja SSK br. 2008/02. Stoga, rešenjem P.br.2724/2006 Osnovnog suda u Prištini, od 15. januara 2013. god. (tačka II), tužilac je dobio obaveštenje prema članu 6.5. Administrativnog naređenja SSK br. 2008/2002 da plati sudsku taksu u iznosu po tarifi iz člana 10, u roku od tri dana, iz člana 102, stav 1 ZPP. Ukoliko tužitelj ne plati propisanu sudsku taksu bez oslobađanja iz člana 468 - 469 ZPP ili člana 7.2 Administrativnog naređenja SSK br. 2008/2002, smatraće se, prema članu 253, stav 5 ZPP da je tužba povučena i predstavlja drugi osnov za njeno odbacivanje, u skladu sa članom 102, stav 3, prva rečenica ZPP i člana 6.6 Administrativnog naređenja SSK Br. 2008/2002, sa posledičnim obustavljanjem postupka u skladu sa članom 387, stav 1, tačka w) ZPP.

16. Zbog prirode pravnog odnosa, spor za zakonitost odluke o dodeli se može rešiti na isti način prema nosiocu prava dodele, koji ju je izdao, i titular stanarskog prava koje je utvrđeno kao jedinstveno suparničarstvo iz člana 269, stav 1 ZPP. Slično tome, spor o valjanosti osporenog kupoprodajnog ugovara se treba rešiti na isti način prema

REŠENJE OSNOVNOG SUDA U PRIŠTINI P.NR.2724/2006, 26.02.2013

stranama koje su ga zaključile - prodavac i kupac, prema uslovima jedinstvenog suparničarstva iz člana 269, stav 1 ZPP. Prema tome PS nije proceduralno pasivno legitimisan da bude jedina tužena strana u predmetu. To je razlog zašto je rešenjem P.br.2724/2006 Osnovnog suda u Prištini, od 15. januara 2013. god. (tačka III) tužilac upućen da u roku od tri (3) dana proširi obim tužbe prema svim ovim tuženim stranama, u skladu sa članom 78, stav 1 ZPP i u saglasnosti sa pravilom jedinstvenog suparničarstva iz člana 269 ZPP. Pošto je period iz člana 78, stav 3 ZPP istekao, a nedostaci u pasivnoj legitimaciji nisu ispravljene, tužba podneta protiv fizičkog lica koje ne može biti jedina tužena strana u predmet, treba biti odbačena na osnovu člana 78, stav 4 na kraju ZPP - treći osnov iz člana 387, stav 1, tačka w) ZPP za obustavljanje postupka u predmetu.

17. Iz svega navedenog, dakle, neispravljanje tužbe prema članu 390 ZPP zbog neotklanjanja navedenih nedostataka iz člana 78, stav 1 i člana 102, stav 1 ZPP od strane tužioca u roku propisanom od strane suda, proceduralno se sankcioniše odbacivanjem, članom 391, tačka g) ZPP odbacivanjem.

V. OSNOV ZA ODBACIVANJE TUŽBE IZ ČLANA 166, STAV 2 ZPP

18. Prema članu 166, stav 2 ZPP, sud je dužan da se tokom celog postupka o stvari brine prema službenoj dužnosti da li je tužba već presuđena, i ako konstatuje da je postupak iniciran zahtevom o kome postoji konačna odluka, tužba treba da se odbaci kao nedozvoljiva.

19. Da bi ispunio svoju obavezu iz člana 166, stav 2 ZPP, sud je ovlašćen članom 332 ZPP da pribavi *ex officio* sve dokumente potrebne od strane bilo kog javnog entiteta. Shodno tome, rešenjem P.br.2724/2006 Osnovnog suda u Prištini, od 15. januara 2013. god. (tačka V) zatraženo je od Kosovske agencije za Imovinu (KAI) da dostavi sudu kopije dosijea DS000853 (A) & DS003414 (C) Direkcije za stambena i imovinska pitanja za stan u Prištini, "Dardania" SU-9, L-1, IX sprat, br. 35. Tražena dokumenta su dostavljena predmetu u prilogu dopisa ref. br.00055/13/gz od Direktora KAI, od 17. januara 2013. Nakon razmatranja od strane suda, utvrđeno je sledeće.

20. Dana 15. novembra 1999. god. stupila je na snagu UNMIK-ova Uredba br. 1999/23 o ustanovljavanju Uprave za stambena i imovinska pitanja (HPD) i Komisije za imovinska potraživanja (HPCC). Član 1.2. Uredbe predviđa da kao izuzetak od nadležnosti lokalnih sudova, Uprava prima, registruje i upućuje HPCC za rešavanje potraživanja navedene u odredbi, između ostalog: a) potraživanja fizičkih lica čije je vlasništvo, posed ili stanarsko pravo na nepokretnu stambenu imovinu opozvano nakon 23. marta 1989. godine na osnovu zakona koji je diskriminatoran u primeni ili u nameri; c) potraživanja fizičkih lica koja su bila vlasnici, posednici ili nosioci stanarskog prava na nepokretnu stambenu imovinu pre 24. marta 1999. godine i koja sada ne uživaju posed imovine, i kad imovina nije prenesena dobrovoljno. Član 2.5, prva rečenica UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 dalje navodi da HPCC ima isključivu nadležnost da rešava kategorije potraživanja navedene u članu 1.2.

21. Dana 23. novembra 2000. godine, FK je podneo zahtev (DSOOO853) prema članu 1.2. (a) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 HPCC sa navodima da je stan u Prištini, "Dardania" SU-9, L-1, 9 sprat, br.35, dodeljen njemu, dok je bio u toku izgradnje, na osnovu zaposlenja Odlukom br. 267/1989 od 16. februara 1989. godine i Odluke br. 2092 od 19. septembra 1989. godine, Radničkog saveta OPPB "Elektroekonomia e Kosovës", OP PER PRODHIMIN E THENGJILLIT, OTHPB MS. "KOSOVA" – BELLAQEVCË, i Odluke br. 2093 od 18. septembra 1989. god. direktora preduzeća. FK je takođe utvrdio da je odlukom br. 3432 od 16. novembra 1990. god. Privremenog organa NP "ELEKTROEKONOMIA E KOSOVËS PER PRODHIMIN E THENGJILLIT DHE ENERGISE ELEKTRIKE" njegov radni odnos prestao kao diskriminatorna mera. On je osporio njegovo otpuštanje prigovorem br. 876 od 23. januara 1991. god. Privremenom organu, a kasnije žalbom, koju je podneo dana 4. marta 1991. god. Sudu za udruženi rad u Prištini, o kojoj nikada nije doneta odluka. FK je priznao da on nije zaključio ugovor o korišćenju stana sa Javnim i stambenim preduzećem, već je samo dobio posed 1999. god. nakon bombardovanja NATO. Zahtev FK za HPD/HPCC je da se vrati njegovo pravo svojine nad stanom.

22. Dana 27. decembra 2001. god. PS je HPD/HPCC podneo zahtev (DSOO3414) iz člana 1.2 (c) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, sa činjeničnim navodima da je njemu dodeljen sporni stan odlukom br. 2517 HPCC za žalbe svog poslodavca, od 26. avgusta 1992. god. da je ušao u stan i da je sklopio ugovor sa Javnim i stambenim preduzećem – Priština o korišćenju stana br. 1193/15292, od 10. septembra 1992. god. Kasnije su ELEKTROPRIVREDA SRBIJE, JP ZA PROIZVODNJU, PRERADU I TRANSPORT UGLJA - POVRŠINSKI KOPOVI "KOSOVO" kao prodavac i PS kao kupac, sklopili ugovor o kupovini br. 3582/1920, od 2. marta 1993. god. overen od Opštinskog suda u Prištini Vr.br.9182/93 od 29. septembra 1993. god. Konačno, PS je tvrdio pred HPD/HPCC da je on pobjegao sa Kosova 22. juna 1999. god. u okolnostima vezanim za konflikt, izgubio je posed stana i zatražio je njegovo vraćanje u posed.

23. Postupci pred HPD/HPCC o navedenim zahtevima, podneti u zakonskom roku iz člana 3.2. druga rečenica UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60 - 1. juli 2002. god., kao takmičenje za jedan isti stan, pokretanje zajedničinog pravnog i dokaznih pitanja, spojeni su prema članu 19.5 (a) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23. Zahtevi su rešeni od strane HPCC u prvom stepenu, odlukom br. HPCC/D/97/2003/A/C, od 17. oktobra 2003. god. Zahtev A DS000853 FK je odbijen, pošto nije uspeo da dokaže nikakvo pravo svojine restitucije u skladu sa članom 1.2. (a) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, jer nije bio u stanju da pokaže da je on ikada imao zakoniti posed nad stanom (stav 7). Zahtev C DS003414 PS je usvojen od strane HPCC, pošto je on dokazao *prima facie* vlasništvo nad stanom, da je izgubio svoj poseda u okolnostima bombardovanja NATO i nije dobrovoljno raspolagao njegovim pravom (stav 11 i 14). Dakle, HPCC je odlučila u korist tužioca C time što je naložio njegovo vraćanje u posed stana, obavezujući bilo koju osobu koja je zauzela stan da se iseli u roku od 30 dana, pod

REŠENJE OSNOVNOG SUDA U PRIŠTINI P.NR.2724/2006, 26.02.2013

pretnjom prinudnog iseljenja u slučaju ako se ne postupi u skladu sa nalogom u navedenom roku.

24. Dana 23 .novembra 2004. god., FK je u zahtevu Upravi podneo HPCC molbu za ponovno razmatranje odluke Br. HPCC/D/97/2003/A&C, od 17. oktobra 2003. god. U skladu sa članom 14.1 UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60. Zahtev je delimično usvojen odlukom br. HPCC/REC/60/2006 od 31. marta 2006. god., kojom je odluka br. HPCC/D97/2003/ A&C od 17. oktobra 2003. god. ukinuta i izmenjena u odnosu na zahtev A DS000853 u vezi: a) odbijanja; b) upućivanja na lokalnom sudu za utvrđivanje pravnih naknada, ako ih ima, koja su na raspolaganju tužiocu A po važećem zakonu za navodno nepravilan način na koji je stan dodeljen i stečen od strane tužioca C; c) zamrzavanje naloga o zabrani svih transfera do odluke lokalnog suda, izuzev na osnovu prijateljskog poravnjanja između stranaka koje će se okončati ukoliko tužilac A u roku od 60 dana dostavi sudu obaveštenje za nastavak postupka. Na ponovnom razmatranju, zahtev C DSOO3414 PS je ponovno usvojen - odlukom br. HPCC/REC/60/2006 od 31. marta 2006. god. (tačka 2) naloženo je njegovo vraćanje u posed stana, obavezujući svako lice koje je uzurpiralo stan da ga oslobodi u roku od 30 dana pod pretnjom prinudnog iseljenja. Na ponovnom razmatranju, HPCC je potvrdila svoje nalaze u prvom stepenu da FK kao tužilac A nije pružio dovoljno dokaza za imovinsko pravo nad stanom, i nikada nije imao pristup njenom zakonitom posedu, kao što se zahteva za postojanje stanarskog prava na raspolaganju (stav 5). Prema povezanoj tužbi C DS003414 na ponovnom razmatranju, HPCC je ponovila svoje nalaze u prvom stepenu, da je PS pokazao *prima facie* imovinska prava nad stanom, da je izgubio posed nad stanom u okolnostima NATO bombardovanja, kao i neraspologanja sa vlasništvom, u skladu sa članom 1.2 (c) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 i člana 2.6 UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60 (stav 9). U tom pogledu, HPCC je overila kao pravi ugovor o korišćenju od 10. septembra 1992. god i kupoprodajni ugovor od 29. septembra 1993. god. koji je predstavio PS u prilog svoje tužbe, i odlučila je da je on stekao stanarsko pravo na osnovu prvog ugovora a zatim imovinsko pravo - na osnovu drugog ugovora. Stoga, zahtev CDS003414 je konačno usvojen od strane HPCC kao potkrepljen dovoljnim dokazima za sticanje vlasništva nad stanom od strane PS pre 24. marta 1999. god. i usaglašavanje sa drugim uslovima utvrđenim u članu 1.2 (c) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 i članom 2.6. UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60.

25. Odluka Komisije br. HPCC/REC/60/2006, od 31. marta 2006. god. potpisana je od strane predsedavajućeg u skladu sa članom 22.9, prva rečenica UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23. *Konačnost* ove odluke od datuma njenog izdavanja je izričito verifikovana na svojoj poslednjoj stranici sa osvrtom na i citiranjem odredaba člana 2.7 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23.

26. *Individualna odluka* HPCC o ponovnom razmatranju sa podnosiocem zahteva FK i suprotnom stranom PSEM o zahtevima DSOO0853 & DSOO3414 za stan u Prištini "Dardania" SU-9, L-1, IX sprat, br. 35 na osnovu okvirne odluke Komisije br.

REŠENJE OSNOVNOG SUDA U PRIŠTINI P.NR.2724/2006, 26.02.2013

HPCC/REC/60/2006 od 31. marta 2006. god. je overena od zapisničara Komisije dana 11. maja 2006. god., a što je predviđeno članom 22.9 druga rečenica UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60. Nakon citata relevantnog dela izreke okvirne odluke Br. HPCC/REC/60/2006, istaknuto je da su zahtevi DS000853 & DS003414, nakon što su pojedinačno istraženi i presuđeni, rešeni kao deo ove okvirne odluke u smislu člana 22.9 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, usvajajući sve pojedinačne odluke navedene u njoj, gde nezavisno od opšte važećih stavova svog obrazloženja, stavovi 2, 4, 5, 7, 8 i 9, odnose se posebno na zahteve DS000853 & DS003414.

27. Overene kopije Odluke HPCC za ponovno razmatranje, uručene su od strane HPD u skladu sa članom 13.1. prva rečenica UNMIK-ove Uredbe br. 2006/60 FK dana 26. maja 2006. god. i PS dana 31. maja 2006. god., što je dokazano potpisanim prijemnicama. Stoga, odluka br. HPCC/REC/60/2006 je stupila na snagu od dana kada je uručena poslednjoj strani - 31. maja 2006. god. jer se ne nalaže drugačije prema članu 13.1. druga rečenica UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60. Strane ili treća lica, nisu primenili dalje pravne lekove *de facto* ili *de jure* protiv ove odluke.

28. Odluka HPCC br. HPCC/REC/60/2006, od 31. marta 2006. postala je izvršna 30 dana nakon njene predaje podnosiocu zahteva A FK 26. maja 2006, koji je u tom periodu bio stanar u stanu - član 13.3 UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60. Nalog za izbacivanje br. 2006/V/4602/HPCC koji je izdao zapisničar 4. jula 2006. je izvršen od strane Uprave kao što je predviđeno u članu 13.3 tačka a) i članu 13.6 prva i druga rečenica UNMIK-ove Uredbe br.2000/60, dana 14. jula 2006 god. Ključevi stana su predati predstavniku PS 19. jula 2006, što je verifikovano protokolarnom priznanicom za predaju ključa, nakon čega je 25. jula 2006. potraživana imovina registrovana kao uzeta u za posedovanje od strane podnosioca zahteva C, a 8. avgusta 2006. god. HPD/HPCC slučaj je zatvoren.

29. Postupak za ponovno razmatranje u skladu sa članom 14. UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60 je završen Odlukom HPCC No. HPCC/REC/60/2006 od 31. marta 2006. kao što je predviđeno članom 25. UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60. U nedostatku ikakvih daljih pravnih lekova predviđeno UNMIK-ovom Uredbom br.1999/23 i UNMIK-ovom Uredbom br.2000/60 i neprimenjivosti onih iz Zakona o parničnom postupku (ZPP) u skladu sa članom 2.7 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 i članom 28 UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60, Odluka HPCC No. HPCC/REC/60/2006 je postala pravosnažna danom njenog izdavanja pod uslovima člana 22.9 prva rečenica UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60 - 31. mart 2006, zvanično overena od strane zapisničara Komisije u skladu sa članom 22.9, druga rečenica UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60, dana 11. maja 2006. Dakle, HPD/HPCC postupak za imovinske zahteve DS000853 & DS003414 koje su podneli FK i PS na osnovu člana 1.2 (a) i (c) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 za sporni stan u Prištini, "Dardanija" SU-9, L-1, 9. sprat, br.35 je završen iscrpljivanjem pravnih lekova dostupnih prema UNMIK-ovoj Uredbi br.2000/60. Shodno tome, Odluka HPCC/REC/60/2006 je postala konačna, obavezujuća i izvršna,

i nije predmet ponovnog razmatranja bilo kog pravosudnog ili administrativnog organa na Kosovu, u skladu sa članom 2.7 Uredbe UNMIK-a br. 1999/23.

30. Pravni osnov Odluke br. HPCC/REC/60/2006 je definisan UNMIK-ovom Uredbom br. 1999/23 i UNMIK-ovom Uredbom br. 2000/60 koji prevladuje nad drugim važećim zakonima o imovinskim pravima - član 4. UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, i zamenjuje sve odredbe u suprotnosti sa njima - član 28. UNMIK-ove Uredbe br.2000/60. U prvoj rečenici člana 1.2 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, gore citiranoj, Uprava je ovlašćena da prima i registruje zahteve navedene u odredbi, *ograničavajući nadležnosti lokalnih sudova* u tom pogledu. HPCC je osnovana u skladu sa članom 2.1 UNMIK-ove Uredbe br.1999/23, kao nezavisan organ HPD za rešavanje privatnih nekomercijalnih sporova u vezi sa stambenom imovinom koje joj uputi HPD, dok Specijalni predstavnik Generalnog sekretara utvrdi da su lokalni sudovi u stanju da obavljaju ove funkcije. Dakle, HPCC se priznaje kao sud u smislu člana 6 (1) Evropske konvencije za ljudska prava, imajući glavne karakteristike definisane u praksi Evropskog suda za ljudska prava (ECtHR) (*Bellios protiv Švajcarske* A 132 (1988), 10 EHRR 466; *Kipar protiv Turske* 2001-IV, 35 EHRR 731; *H. protiv Belgije*, A 127-B (1987) 10 EHRR 339). HPCC je osnovana na osnovu i u skladu sa važećim zakonom na Kosovu. Poverene su joj *pravosudne funkcije*, privremeno uzete od lokalnih sudova dok im nisu vraćene posle kraja svog mandata. HPCC je ispunila uslove za nezavisnost - član 2.1 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, nepristrasnost - član 17.12 UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60, mandate članova kancelarije- član 17.3 UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60, garancije koje pruža njen postupak - članovi 18 i 19 UNMIK-ove Uredbe br.2000/60. Što je najvažnije, HPCC je imala zakonsku moć da *rešava privatne sporove* u vezi stambene imovine *pravno obavezujućim odlukama* na osnovu vladavine zakona i nakon sprovedenih postupaka na propisani način (*Bentham protiv Holandije* 97 (1985) 8 EHRR 1 PC). To je bila bitna parnica o sudskim sporovima koja se mogla rešiti jedino putem sudskog rešenja. Odluke HPCC se ne mogu opozvati od bilo kog upravnog organa (*Cooper protiv Ujedinjenog Kraljevstva* 2003-KSII 39 EHRR 171GC), dok se njihova primena ne može obustaviti od strane druge javne ustanove na osnovu zakona (*Van de Hurk protiv Holandije* 288 (1994) 18 EHRR 48, stav 45). Stoga, odluke HPCC, koje su donete u nadležnosti, nakon njihove konačnosti čine *res judicata* na rešenim imovinskim sporovima i ne mogu se dovesti u pitanje, ili zanemariti, osporiti ili ponovo odlučiti, imajući istu pravnu vrednost kao i aktovi redovnih sudova.

31. Na ovom pravnom osnovu, HPCC je našla prihvatljivim DS000853 zahtev koji je podneo FK 23. novembra 2000. u skladu sa članom 1.2 (a) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, i DS003414, zahtev koji je podneo PS 27. decembra 2001. prema članu 1.2 (c) UNMIK-ove Uredbe br.1999/23, između ostalog, pošto spada u njenu nadležnost u skladu sa članom 2.5, prva rečenica UNMIK-ove Uredbe 1999/23. Na osnovu člana 19.5 (a) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 o oba zahteva je odlučila HPCC u prvom i drugom stepenu iscrpljujući ponovno razmatranje predviđeno članom 14. UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60 i neprimenjujući pravne lekove-redovne i vanredne - u skladu

sa opštim zakonom o parničnom postupku. Kao što je već rečeno, konačnom odlukom No.HPCC/REC/60/2006 je odbijen zahtev FK jer nije uspeo da dokaže nijedno imovinsko pravo od onih nabrojanih u članu 1. UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60 (*vlasništvo, zakonito posedovanje, pravo na korišćenje ili stanarsko pravo*), sposobno za restituciju prema članu 1.2 (a) UNMIK-ove Uredbe broj 1999/23 i članu 2.2 UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60. Istovremeno, Komisija je odobrila zahtev koji je podneo PS zadovoljavajući član 1.2 (c) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 i član 2.6 UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60, *inter alia*, utvrđena imovinska prava pod članom 1. UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60 - prvo *stanarsko pravo* je dokazano *ugovorom o korišćenju od 10. septembra 1992.* a potom *pravo vlasništva* je stečeno *kupoprodajnim ugovorom od 29. septembra 1993 god.* oba verifikovana u postupku HPCC kao originalni. HPCC je utvrdila imovinska prava u DS000853 & DS003414 naredivši zaposedovanje stana u korist PS – član 22.7 (b) UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60, i odbijajući zahtev A FK – član 22.7 (f) UNMIK-ove Uredbe br.2000/60. U svim svojim elementima dispozitiv ove odluke je *odlučujući* za ova osporena građanska prava u smislu člana 6 (1) Evropske konvencije za ljudska prava.

32. Sporni stan, UNMIK-ovom Uredbom broj 1999/23 od njenog stupanja na snagu 15. novembra 1999. prema članu 2.5 je izuzet od nadležnosti lokalnih sudova i stavljen pod isključivu nadležnost HPCC kako bi se rešili zahtevi u vezi ove stambene imovine navedeni u članu 1.2 FK i PS. Oni su rešeni od strane HPCC Odlukom br. HPCC/REC/60/2006, koja je, u skladu sa članom 2.7 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, kao konačna od datuma njenog izdavanja - 31. marta 2006 god. postala obavezujuća (*res judicata*), i izvršna prema članu 13. UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60, i nije predmet ponovnog razmatranja bilo kog pravosudnog ili administrativnog organa na Kosovu. Ova pravna dejstva normativno predviđena članom 2.7 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, su priznata u praksi Ustavnog suda, navodeći eksplicitno da je konačna odluka HPCC *res judicata*, kao što je pravo na imovinu, zagarantovano članom 46. Ustava, i članom 1. Protokola 1 Evropske konvencije za ljudska prava, dok se svako mešanje u njegovo neometano uživanje putem suda kroz ponovno suđenje istog spora, prethodno rešenog od strane HPCC, smatra kršenjem ovog ljudskog prava (presuda Ustavnog Suda u predmetu No. KI.104/10, *Arsić Draža vs. Karacevo*, od 23. aprila 2012. stavovi 64, 73, 75, 76 i 79).

33. Takođe, praksa Kosovske komisije za rešavanje imovinskih zahteva (KPCC) je da odbaci zahteve njoj podnete, koji su prethodno razmatrani i o kojima je odlučila konačnim odlukama HPCC zbog njihovog dejstva *res judicata* shodno članu 11.4 (c) UNMIK-ove Uredbe br. 2006/50, usvojene i izmenjene Zakonom br. 03/L-079, kao i članu 2.7 UNMIK-ove Uredbe br.1999/23 (Odluka KPCC br. KPCC/D/R/152/2012 od 19. aprila 2012. stavovi 41-45). Bez prelaznih odredbi UNMIK-ove Uredbe br. 2006/10, UNMIK-ove Uredbe br. 2006/50, Administrativnog naređenja br. 2007/5 i Zakona br. 03/L-079 koje pružaju drugačije, sve odluke donete od strane HPCC nakon osnivanja Kosovske agencije za imovinu (KPA) i KPCC će nastaviti da budu pravno valjane.

34. Dejstvo *res judicata* proizašlo iz konačne odluke HPCC, bez obzira na vrstu zahteva koji pokriva i/ili ishoda, u svojoj negativnoj funkciji zabranjuje bilo kom sudu, ako je obuhvaćen ovim sporom, da sudi i odlučuje meritorno (*non bis in idem*). Ova nerešivost rešenog spora koja je *apsolutno negativni procesni preduslov* čini svaki naredni zahtev neprihvatljivim pošto je proceduralno pravo da se podnese isključeno dejstvom *res judicata* konačne odluke HPCC. Član 2.7 UNMIK-ove Uredbe broj 1999/23 zabranjuje njeno ponovno razmatranje, direktno ili indirektno, od strane bilo kog Kosovskog suda garantujući time svoju neopozivost u skladu sa principom pravne sigurnosti. Njegova *res judicata* sprečava podnošenje novog zahteva poput onog rešenog od strane HPCC, i čini nedopustivim bilo kakvo naredno suđenje između istih stranaka po istom predmetu, i omogućava da konačna odluka HPCC ostane na snazi izbegavajući dvojstvo sa sukobljenom odlukom (ama). Dejstvo *res judicata* onemogućava bilo kakvo obnavljanje spora od strane institucije sudskog postupka jer se članom 166, stav 2 i članom 391, tačka d) ZPP imperativno obavezuje sud da odbaci *ex officio* zahteve koji dupliraju zahtev konačno utvrđen od strane HPCC u skladu sa članom 2.7 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 na osnovu njene isključive nadležnosti prema članu 2.5 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23.

35. FK i PS kao stranke u HPCC postupku i nosioci odluke br. HPCC/REC/60/2006 od 31. marta 2006 god., bili su u obavezi da prekinu spor u vezi stana u Prištini, "Dardania" SU- 9, L-1, 9. sprat, br.35. Pošto je ova odluka postala pravosnažna 31. marta 2006. oni nisu mogli da ospore činjenične i pravne tvrdnje, koje su sadržane u njoj, jer je ova stambena imovina koja čini stanje rešenim, definisanim, nesporna. Zbog spajanja DS000853 i DS003414, odlukom br. HPCC/REC/60/2006 Komisija je odbila zahtev shodno članu 22.7 (f) UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60 po članu 1.2 (a) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 *osporavajući* imovinska prava FK na stan, i istovremeno usvojila zahtev u skladu sa članom 1.2 (c) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, *potvrđujući* vlasništvo PS i naredila zaposedovanje u njegovu korist u skladu sa članom 22.7 (b) UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60. Drugome je vraćena u posedovanje ova stambena imovine kao *vlasniku* u prvoj hipotezi člana 1.2 (a) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, zakonito kupoprodajnim ugovorom od 29. septembra 1993. i *vice versa* ne kao *bivšem posedniku* u drugoj hipotezi člana 1.2 (a) UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23, u vezi sa članom 22.5 UNMIK-ove Uredbe br. 2000/60. Svi uzroci raspoloživi strankama su ispitani i iscrpljeni u okviru postupka HPCC. Imovinska prava na ovaj stan prema činjeničnim i pravnim razlozima traženim pred HPCC su utvrđena meritorno Odlukom br. HPCC/REC/60/2006 i kao *res judicata* od 31. marta 2006. se ne mogu osporiti, suditi, ili na drugi način odstupati.

36. Na osnovu člana 2.5, prva rečenica UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 i člana 22.7 (g), tačkom 1 (b) Odluke br. HPCC/REC/60/2006 dato je nadležnom lokalnom sudu *samo* da utvrdi u redovnom postupku, ukoliko je uopšte pokrenut u roku od 60 dana nakon toga, pravnu pomoć koja je dostupna prema važećem zakonu ovom podnosiocu zahteva A za navodno nepravilan način na koji je dati stan dodeljen i onda kupljen od strane ovog podnosioca zahteva C. Jedina stvar na koju se odnosila HPCC

REŠENJE OSNOVNOG SUDA U PRIŠTINI P.NR.2724/2006, 26.02.2013

ovom prvostepenom sudu je bila diskriminacija i nakon njenog postojanja odšteta kao alternativna pravna pomoć protiv nosioca stanarskog prava je novčana naknada za diskriminatornu štetu koju bi moglo izazvati ovo preduzeće kao poslodavac FK posle 23. marta 1989. Međutim, trenutno pribegavanje sudu u ovom slučaju ne odgovara uputstvima predviđenim od strane HPCC.

37. Stranke u završenom postupku HPCC, u obavezi prema Odluci br. HPCC/REC/60/2006 shodno članu 2.7 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23 su morale da se slože sa tim - PS je imao pravo da ostvari vlasništvo nad stanom, dok je FK bio dužan da ne krši ovo pravo, ili da ga dalje ne osporava. Drugi je, za razliku podneo tužbu sudu ponovo se sporeći za posedovanje stana u Prištini, "Dardania" SU-9, L-1, 9. sprat, br.35, prethodno rešeno od strane Komisije. Ne postoje činjenice koje je naveo FK u P.br.2724/2006 nastale posle 31. marta 2006. - datum pravosnažnosti Odluke Komisije br. HPCC/REC/60/2006 kao krajnji rok *res judicata*. Sve činjenice u njegovoj tužbi sudu od 20. decembra 2006. nastavljeno 31. marta 2006. su već bile predstavljene HPCC i isključene dejstvom *res judicata* njene odluke. Imovinska prava koja je utvrdila HPCC od 31. marta 2006 god. se ne mogu naknadno osporavati činjenicama koje su prethodile ovom trenutku. Tužba koju je podneo FK protiv PS, na osnovu tih starih činjenica vraća spor koji je rešila HPCC - mogućnost zabranjena Odlukom br. HPCC/REC/60/2006. Ova prekluzija je važeća obzirom da je *identitet objektivnog okvira* njegove *res judicata* i tužba sudu, i njihov *subjektivni identitet* - FK i PS nakon što su bili stranke u postupku Komisije su danas konstituisani kao parničari u P.br.2724/2006. Ukratko, *lične, materijalne i vremenske granice* suprotstavljenih zahteva koje je rešila HPCC, i dejstvo *res judicata* njene konačne odluke, poklapaju se sa onima iz tužbe sudu. Ova korespondencija je preduslov za primenu člana 166. stav 2, ZPP.

38. Pošto je HPCC konačno i definitivno utvrdila pitanje vlasništva za stan u Prištini, "Dardanija" SU-9, L-1, 9.sprat, br.35 između Fadila KRASNIQI i PS, tužba u C.nr .2724/2006 kao pokušaj da se obnovi ovaj imovinski spor, definitivno rešen u ovoj isključivoj nadležnosti, se odbacuje od strane ovog suda, kao *res judicata* u skladu sa članom 166. stav 2 i član 2.7 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23. Ova dvojna suđenja pokrenuta nakon završetka predmeta od strane Komisije između istih stranaka po istom pitanju su pravno zabranjena u skladu sa članom 387. stav 2, tačka w) ZPP. Tužba podneta sudu za ponovno rešavanje nekog već rešenog spora je nedopustiva jer je pravo postupka za njeno podnošenje isključeno dejstvom *res judicata* konačne Odluke br. HPCC/REC/60/2006. Ovo drugo je odlučujuće za imovinska prava u pitanju i njihove pravne osnove se mogu priznati od strane suda, dok presuđivanje P.br.2724/2006 može proizvesti bitne povrede postupka –prekršaj nadležnosti Osnovnog suda u Prištini - član 182, stav 2, tačka b) ZPP i ponovna odluka rešenog *res judicata* zahteva - član 182, stav 2, tačka l) ZPP. Pored toga, svako gonjenje ovog slučaja od strane suda će se umešati u imovinsko pravo, utvrđeno konačnom odlukom HPCC br. HPCC/REC/60/2006, zaštićeno članom 46. Ustava i članom 1 Protokola 1 Evropske konvencije za ljudska prava, kršeći svoje međuna-rodno-pravne garancije

REŠENJE OSNOVNOG SUDA U PRIŠTINI P.NR.2724/2006, 26.02.2013

(presuda Ustavnog suda u predmetu br KI.104/2010, *Arsić Draže protiv Karacevo*, od 23. aprila 2012) Neodbacivanje nove parnice shodno članu 166. stav 2, ZPP bi takođe uticalo na *pravo na pravično suđenje* iz člana 31. Ustava i člana 6 (1) Evropske konvencije za ljudska prava (*Brumarescu protiv Rumunije* App br. 28342. /95, 1999-VII, 33 EHRR 862, stav 61), koje, između ostalog, zahteva da se u skladu sa principom pravne sigurnosti konačne *res judicata* odluke o građanskim pravima ne dovode u pitanje, kako bi ostale nepovratne po stabilnost njihovog pravnog dejstva i tako sačuvale netaknute posledice imovinskog prava koje su već nastale njihovim sprovođenjem.

VI. Zaključak

39. Na osnovu navedenih razloga, Sud zaključuje da tužba u ovom slučaju ne ispunjava uslove za njenu prihvatljivost kao što je utvrđeno važećim zakonom i odbacuje je jer njen sadržaj nije bio korigovan i dopunjen u skladu sa članom 102. stav 3, prva rečenica ZPP, nije regulisan subjektivni delokrug u skladu sa članom 78, stav 4 *in fine* ZPP, nisu plaćene sudske takse u skladu sa članom 253. stav 5. ZPP u vezi sa članom 6.6 Administrativne uredbe № 2008/2002 PSK, i zbog dejstva *res judicata* u skladu sa članom 166. stav 2 i člana 391. tačka d) ZPP u vezi sa članom 2.7 UNMIK-ove Uredbe br. 1999/23.

U pogledu navedenog obrazloženja odlučeno je kao u dispozitivu.

PRAVNI LEK: Prema članu 206. stav 1. ZPP bilo koja stranka može da podnese žalbu protiv ovog rešenja Apelacionom sudu preko Osnovnog suda u Prištini u roku od petnaest (15) dana od dana njenog prijema.

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI

P.br.2724/2006 on 26.02.2013

SUDIJA EULEX-A ROSITZA BUZOVA

Pripremljeno na engleskom jeziku kao službenom jeziku u skladu sa članom 17. Zakona br. 03/L-053 o nadležnosti, odabiru i raspodeli sudskih predmeta sudijama i tužiocima EULEX-a na Kosovu.

PREVELA NA SRPSKI JEZIK:

FATIME ALIU
EULEX LANGUAGE ASSISTANT